

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

JOHANNES JACOBUS DÖBELIUS,

Medicinæ Doctor, Professor Publicus, Poliater, & Facultatis suæ
DECANUS,

proponit

Ipso SS. NATIVITATIS FESTO,

More Academico,
SACRATISSIMAM TOTIUS MUNDI
NOCTEM,

NATIVITATI SERVATORIS

NOSTRI

JESU CHRISTI

CONSECRATAM,

LUCEMQUE EA ORTAM,
CIVIBUS ACADEMICIS,
PIE DEVOTEQVE RECOLENDAM.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Universitatis Typogr.

Uousque tandem, in peccatorum tenebris, terrestris vanitatis luto gravis moles latitas? & quousque, Securitatis pressa nocte, in damnatis mundi cunabulis, securè quidem hætenus; sed miserè stertis? Quid juvat, quotidiani Luminis præbitorem oculis excipere Corporis; nisi perpetuum animi Lumen oculis excipias Mentis? aut quid juvat, ad quotidianum creati Solis ortum prorepere, operasve dispescere diurnas; nisi in Sole exultes increato, nunquam occidente, nunquam non novo, Intellectus tui? & quid denique erit, in Mundani hujus Solis lumine, opera instituisse tenebrarum; cum in densis his & plusquam Cimmeriis quasi Mundi tenebris, opera erant Lucis maxime urgenda? Expergiscere itaque molesta animo moles! Lux orta est tenebris: quousque Spiritum, à DEO paratum, FILIO DEI reparatum, in terreorum deliriorum cœno quasi consepultum tenes? ne queat ad Lucem, sibi quoque ortam, niti colendam, recolendam; vel ad incolendam aliquando eniti. Surgendum est, ubi ubi hæseris, lenta corruptionis massa! & properè quidem est surgendum: propulsaque Securitatis nocte, te-

ne-

58700 (29)

nebrarum discussâ Caligine, Nox præsens, quovis die splendidior, debitâ cum Reverentiâ pariter & Gratitudine contemplanda. O verò amabilem! ô venerandam! ô ab initio jam determinatam! Patribus indicatam! Patriarchis ostensam, Regibus demonstratam, Prophetis prædicatam, tot Typis & Carminibus, tot Emblematis & Mysteriis præfiguratam & præeffigiatam, tot seculis desideratam! ô nunquam satis prædicatam Salutis nostræ Noctem! quanta & qualia, ultimâ hâc vitæ cernimus conditione, tuâ Luce? & quam illustria elicimus novæ vitæ argumenta? Hæc nox exordium est Seculi renovati. Hac nocte natus est dierum Auctor! Hac nocte natus à Matre, qui ante secula genitus à Patre. Hac nocte natus, qui ante omne erat tempus, Ævitarum Conditor, & Æternitatum Possessor. Hâc nocte genitus, qui omnia creavit. Hâc nocte Humanitatis sumpsit principium, qui est absque omni principio, quòd in principio jam erat. Hâc nocte misertus est Hominis, in peccatis mortui, Amator Hominis, ut ipse Homo fieret, citra peccatum. O indicibilis Misericordiæ & Dilectionis viscera! quorum dulcedine animus quasi satiatus exultat, prægustum jam sentiens æternarum voluptatum, conspectûs, & confortii Ejus, qui hâc nobis nocte natus! Natus est DEUS

& HOMO, JESUS CHRISTUS: qui Mediator erat inter **DEUM** & Hominem constitutus. Quasi nudus Homo natus est: per ineffabilem suam Humanitatem, inhumanum mortalium genus, pristinae redditurus Humanitati! Natus est Filius, Patris quidem **DEI** in Coelis; Matris vero virginis, in his terris: ut nos, toti terrestres facti, Caelo renasceremur; ut Satanæ hæctenus Mancipia, in Filios adoptaremur Cœlestis Patris. In Bethlehem natus est, panis domo: qui est verum Cœli Manna, verus vitæ panis, ad vitam nos satians beatiorum. Pauper est natus: divitias nobis recuperaturus, per Adamum amissas, jusque restitutus filialis hæreditatis. Inter bovem & asinum creditur natus: In dignitatem repositurus priorem, bobus & asinis per peccatum assimilatos. Præcipitati eramus in barathrum Mortis: sed natus est Dux vitæ nostræ. Fraudulentiam Satanæ eramus præcipitati: sed hæc nocte natus est Satanæ Victor. In tenebris natus: qui est Lux Mundi, diei suæ splendori restitutura, insuperabili atque indicibili prorsus tenebrarum nocte pressos. Ob tenebrata hæctenus erat imago, à quâ repercute debebat radius, cujus in Luce Lucem videremus. Depressa erat, per nos, in Caliginem, quæ à **DEO** erat ad Lucem creata: sed hæc nocte Lux intercessit Gentium, tenebras illu-

mi-

minans, ex caligine nos Tartari ereptura, inque
beatissimam repositura sedem, beatissimæ lucis.
Quàm nunc fugantur terrestrium curarum, ægri-
tudinum, & sollicitudinum Nebulæ? Quàm in-
fluit Beatitudinis radius in Medullas & ossa?
Quàm novis animum induit viribus? ut, attonitis
pupillis se erigat in amplexum, rectaque exupe-
rans desideria Mortalium, in interminabile se ra-
piat consortium hujus Lucis. Per est necessariam
cuivis, & perquam grata Solis Lux, cujus splen-
dor intuitum largitur rerum mundanarum. Ea
si deficiat; deficit omnis omnium ornatus, de-
formique cuncta incultu horrent. Sed tamen,
Hujus illuminati noctis Sole, vel in corporis sui
carceribus, Coelum conscendunt, & Solem Mun-
di, Solumq; despiciunt. Ecquid verò Nos, tergi-
versatione inexcusabili cunctamur, CIVES ACADE-
MICI? quin Creaturarum omnium relinquamus cla-
ritatem, ad Lucem Nos convertentes Creatoris;
ad Lucem Nos convertentes Hujus noctis; ut in
Nobis etiam nascatur, qui hâc est nocte natus,
JESUS CHRISTUS? Quantum foret, conce-
ptum esse & natum Nobis; nisi idem concipiatur
& nascatur in Nobis? O vero heïc imperscruta-
biles DOMINI vias! O ineffabilem utriusque
Mundi harmoniam! Formam introducturus
Creator Mundo majori, immittebat Lucem: &

Minoris dicti mundi Forma in Luce subsistebat
Imaginis divinæ. Ea, defectione deformata,
Adami prioris, Satisfactione veniebat reforman-
da, Adami secundi. Illâ, in abyssum detrudeba-
mur confusionis: Hac, in Palatium reducimur
gloriosæ illuminationis. Verum enim verò, non
venit ad hanc lucis Gloriam, nisi, in quo natus
fuerit CHRISTUS. Sed ille non nascitur in No-
bis: nisi in tempore admiserimus Gratia lumen.
Haud superveniebat mundo instituendo lux:
priusquam aquas foecundasset SPIRITUS DEI.
Ut in nobis, nitori nostro restituendis, oriatur
Lux Gratia; ut Lux oriatur hujus noctis; aqua
prærequiritur foecundanda: seriae poenitentia lac-
rymæ prærequiruntur. Expressus Citreorum
malorum succus, atrorem tollit linteorum candi-
diorum: Cordis coangustati lacrymis, maculas ab-
stergimus peccatorum. Mundum cubile amat
munditiei Dominus: abstersione sordium cordis,
mundum nascituro Christo cubile paramus. Na-
tivitatem Ejus chorus comitatur Angelorum:
& quid acceptius fuerit Angelis, lacrymis poeni-
tentis? Plus erit gaudii in coelis, super Uno pecca-
tore resipiscente, quàm nonaginta justis. In Ca-
nanæis Nuptiis reddebat ex aquâ Servator vi-
num: Esse verò poenitentis lacrymas Angelorum
Nectar; ignorat nemo. A Virgine natus est
Christo

Christus, viro desponsata: Non nascitur in nobis, nisi Corda præextiterint, Sibi soli relicta, non Satanæ, Mundi, Carnis libidini subjecta. Pauper est natus, qui cum Patre & Spiritu æternum regnat. Ut in nobis nascatur: pauperes excipiamus pauperem, pauperes Spiritu, divites DEO. Sufficit nobis omnibus, in omnibus, à quo sunt omnia. Nimis est avarus, cui non sufficit Dominus. Ut in nobis nascatur: paupertati succuramus, Nasciturientis. Quicquid abjectissimis pauperum fecerimus; fecimus Ipsi. Absoluto Solis mundani circulo natus est Christus: Ut nascatur in nobis, mundanarum vanitatum Circulus est abrumpendus. Cum redeunte, diemque paulatim prolongante Sole, creditur Sol noster natus, unde cum Naturali, Spiritualis quoque Nox est progressa, & Dies appropinquavit. Abjiciat opera Tenebrarum, renunciet Comestationi, Ebrietati, Cubilibus, Impudicitia, operibus Noctis, nec credat tenebras esse, aut parietibus operiri; sed Lucis amore, & honestatis curâ, velut in die ambulans, opera sua corâ DEO & hominibus cupiat lucere, quisquis Spirituale, Servatoris sui Jesu, Nativitatem apud se exoptat. Sub Sole Cœlesti, cœlestia par est, cogitemus. Angustus sit animus, quem terrena delectant: angustus sit animus, quem terrena cruciant. Haud jam ulterius Mundani; sed Cœlicolæ sumus, quorum πολιτεια est in Cœlis. Sub Meridiano habitantes, sicubi Solem senserint
verti-

verticalem; Umbram quasi pedibus culcant. Exortus nobis est Sol justitiæ! illuxit dudum Lux gentium! eceur diutius vanitatis spargamus Umbram, pedibus conculcandam? Circa Nativitatem Servatoris circumdabat **CLARITAS DOMINI** Pastores. Domini sit, qui Dominum expetit: Ei soli se mancipando. Summa Libertas est, Huic Domino inservire. Sed & Dominus sit, qui Domini vult esse: sibi imperando, desideria Terræ subjugando, Satanæ stimulos obtundendo.

*Qui se volet esse potentem, Longè tua jura tremiscat,
 Animos domet ille feroces, Et serviat ultima Tbulæ;
 Nec victa libidine colla Tamen atras pellerè curas,
 Fœdis submittat habenis. Miserasquè fugare querelas
 Etenim Indicalicet Tellus Non posse; Potentia non est.*

CLARITAS DOMINI circumdabat Pastores. Claritate Domini coruscat, qui particeps fit Nativitatis sui JESU: atq; adeò corruscat, ut fiat ipse & Filius Lucis, & Lux Mundi. Claritate corruscat: ut ad quem vis Lucis ad spectum, Lucem exhibeat DEO & proximo, quâ nascitur in nobis DEUS, & nos DEO renascimur, per hunc natum JESUM! Claritate coruscat: ut componat se ad proficiscendum hinc, ubi statio nulla, ubi mansio nec hoc momento est certa, illuc, ubi verâ fide, verâ Vitæ constantiâ, & mansurus, & floriturus, & gavisurus est semper. Claritate coruscat: ne cum errantibus in viâ erret, corruptamve sectetur Mephitim; sed per hoc atrum mundi chaos, splendidam jam & præpatentem oculis, æternæ vitæ semitam consecetur. Ab hâc, ne quisquam nostrum unquam deflectat; sed omnes Gratia & Nativitatis Tuæ Luce, quodvis occurrens tenebrosum, felix superemus, inq; Luce aliquando Gloriæ, cum Cœlitibus tuis, æternâ Gloriâ

Te Glorificemus; propter SS. Tuam Nativitatem Ipse

JUVA, Jesu DULCISsIME!